

Matouš 28, 20

Bratři a sestry

„Křesťan“ je slovo, které není odvozeno od křtu, ale od Krista. Křesťan je Kristův člověk. Má Krista v srdci, v hlavě, v kostech, prostě všude. Kristus prostupuje celým jeho bytím. Apoštol Pavel napsal: Kristus, život náš... Křesťanem se ještě nestane ten, kdo věří v Boha. Křesťanem se stane člověk teprve tak, že uvěří a vyzná, že Bůh má Syna. A že ten jeho Syn člověka tak miloval, že pro něj odevzdal svůj život. A třetího dne vstal z mrtvých a žije navěky.

Takto přijal Pána Ježíše Krista i Matouš, jeden z prvních křesťanů. On svým evangeliem vyzná, že to, že Kristus přišel na tento svět, je ta největší událost v dějinách. Je to velký a důležitý okamžik, jako bylo samo stvoření světa na počátku. A tentýž živý Pán pánů a Král králů, bude i na jeho konci. Počátek - a konec. To jsou dva okamžiky, dva mantinely, ve kterých se pohybujeme. Svět a veškeré bytí není přímka, která se táhne odnikud nikam. Podobá se spíše úsečce. Má dva mezníky – má svůj počátek..... a jednou přijde i konec. Takto vlastně funguje běh a události v našem životě. Stále něco začíná a taky končí. Starší lidé si možná řeknou: vlastně teprve nedávno jsme byli dětmi / jako by to bylo včera / - a možná už docela blízko je chvíle, kdy se moje, naše pozemská cesta uzavře. Jak jen to všechno uteklo ! Všichni, i bibličtí svědkové vědí o svém konci. „Hospodine, dej mi poznat, kdy přijde můj konec“ – tak jsme to slyšeli od žalmisty. Ale ten konec se týká právě i celého Božího stvoření, celého světa i času, který je nám svěřen.

Jak si ten konec vlastně představujeme? Jako nějakou černou díru a nicotu? Nebo jako nějakou dramatickou katastrofu, kdy všechno shoří a zanikne? Jako výbuch něčí jaderné zbraně? Avšak Pán Ježíš v těch úplně posledních slovech tohoto evangelia mluví o „skonání tohoto věku“. Neříká nic o nějakém výbuchu nebo potopě ani nemluví o jiné pohromě. Mluví o cíli. To skonání světa tady znamená jeho naplnění. Představte si nádobu, do které postupně a pomalu přikapává voda. Jednoho dne se nádoba naplní. Jednou přiteče ta poslední kapka. Takto se jednou naplní čas našeho života i čas celého světa. Bude to naplnění, bude to završení - ve smyslu dosažení cíle.

Pán Ježíš stojí uprostřed svých věrných učedníků. Je s těmi, kteří se vydali za ním. A připomene jim právě závěr a cíl všech věcí. Ale to hlavní, čeho se oni smí a mají přidržet, je jeho slovo: Hle, já jsem s vámi. Jsem s vámi po všechny dny – a až do toho dne posledního, až do skonání, až do chvíle, kdy se čas lidský i čas světa naplní po okraj jako nádoba. Každý den bude s nimi. Nebude jediného okamžiku, kdy by svoje věrné opustil a nechal je, ať se životem zápasí sami. Ani na chvíli nevypadnou z jeho zřetele. Já jsem s vámi. To znamená: Jsem uprostřed vás, jsem ve vašem středu, jsem v centru všeho, čím procházíte a s čím vším zápasíte. Důležité je i to slůvko: Hle. Tak jako nyní stojím na této hoře a vy stojíte kolem mě a nikdo to nemůže zpochybnit, tak tomu bude vždycky. Vždycky budu uprostřed vás. Vždycky budu vám všem blízko jako živý, vzkříšený Pán. On ale vlastně doslova neříká: Budu s vámi. Říká: Jsem s vámi. V každém okamžiku vašeho života to bude přítomná, aktuální skutečnost platná teď a tady. A bude tomu tak až do samého závěru. Až do naplnění dějin a všeho času.

Já jsem s vámi. Jsem uprostřed vás. Platí to i pro nás dnes: A bude to platné každého dne vždy nově. Vzkříšený Pán je s námi. Je v našem středu i zde, i dnes o této neděli. Jako jeho církev jsme kruhem kolem vzkříšeného Pána. A církev není nic jiného nežli takovýto kruh –

kruh shromážděných lidí kolem živého, přítomného Krista. Toho, který potěšuje, povzbuzuje, vede svým slovem a dává své dary, kterými nás sytí na cestu životem.

Veliký učitel církve, svatý Augustin řekl, že je nám Bůh blíže, než jsme my lidé sami sobě. No a když myslíme na dílo a slova Kristova, tak porozumíme tomuto výroku možná ještě lépe. Bůh je nám blízko v Kristu Ježíši. Jsme společenstvím kolem něj. Ale nejen v neděli na bohoslužbách. Je s námi po všechny dny. Je s námi každý den. Nejen ve dnech svátečních, ale i těch úplně všedních. Nejen v těch šťastných a krásných, ale i ve dnech zlých a těžkých. Ve dnech radosti a plnosti života, v době zdraví, pokoje a hojnosti. V době, kdy pracujeme, učíme se, v době, kdy jsme vystaveni zkouškám, v době, kdy se nám nedaří, v době kdy jsme nemocní, v době, kdy se dozvíme nějakou nepříjemnou zprávu, v době ztráty, opuštěnosti, smutku, deprese, bolesti, úzkosti. Ve všech chvílích života je on s námi. Našel jsem někde krátkou modlitbu, která nám může být třeba v různých chvílích života určitým vodítkem: „*Někdy se zastavím uprostřed denního shonu, zavřu oči a zamknu uši ... a jsem na okamžik šťastný: nejsem sám, jsi tu ty, ve všem se mnou.*“ To není útěk před náročností všedního dne. To je chvíle, kdy si modlitebník připomene, že ta slova Kristova platí. I teď a tady. A tak si to i ve dnech příštích smíme připomínat: Jsi tu ty, ve všem se mnou... V této jistotě se chceme a smíme navzájem povzbuzovat. Ve svém sboru, ve své církvi: Jsme jeho učedníky a on je naším Mistrem a Pánem. A společně nás všechny posílá do světa. Právě takové, jací jsme. S našimi chybami, ale taky s našimi obdarováními. Na to nezapomínejme. Nejenže se máme těšit z Kristovy blízkosti, ale on nás posílá k lidem. Abychom šli, zvěštovali, křtili a učili.....

Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. Ujištění vzkříšeného Pána. Snad se ještě na závěr zeptáme. A co potom ? Co po skonání ? Co bude pak ? Co nás čeká, až se ta pomyslná nádoba času naplní ? Pán Ježíš zde nemluví stylem před – a po. Řekne, že je s námi navždycky. A z toho smíme slyšet: Nikdy to nebude jinak. Lze ale jistě připomenout třeba to, že svým učedníkům i skrze pero evangelisty Matouše slíbil, že až znovu přijde, budou k němu shromážděny všechny národy a bude soud. A že svým lidem řekne: Pojdte věrní pozeňnaní a ujměte se království, které pro vás bylo připraveno od založení světa. Až se čas naplní, jeho věrní se ujmou království. Anebo jinak, tak jak nám to připomíná Písmo jinde: Pán bude s námi až do naplnění času tohoto světa... a poté – poté budeme přece navždy my s ním. Amen.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, šťastní jsou ti, kdo v tebe doufají a na tebe spoléhají. Díky za to, že i nám ses dal poznat jako Pán života. Díky za to, že nás vedeš dny dobrými i zlými. Nejsme sami. Jsi zde ty, Pane, v našem středu. Amen.*